

Tati, ninge cu IUBIRE!

∞

- Mmmmm, se întinse Tudor scoțându-și mâinile de sub plapumă, în timp ce încerca să continue visul... Era atât de relaxant și cald în patul lui cel nou... așternuturile miroseau așa de bine... visul era atât de frumos... Nu prea îi venea să se dea jos din culcușul său.

- Tuudoor! Hai repede să vezi ceva! auzi din hol glasul unuia dintre frățiorii lui gemeni.
- Da' vino acum! îl auzi și pe celălalt, strigând vesel din curte.
- Uff, cred că trebuie să mă trezesc, mormăi încet, dar nu supărat.

Cei doi năzdrăvani mai mici erau pe cale să facă iar vreo trăznaie. Bine măcar că îl anunțau și pe el, să nu fie surpriza așa mare când descoperea ce au mai pus la cale. Totuși, nu făceau prostii chiar atât de mari, mai degrabă putea spune că erau foarte inventivi. Andrei și Rareș erau frați gemeni și împliniseră zece ani de curând, dar de când se jucau de-a bușilea prin nisip aveau înclinații către explorări și

- Da' era rândul meu să stau acolo, se bosumflă Andrei, încrucișându-și mâinile la piept.
- Și ce, eu am ajuns primul! se rățoi Rareș triumfător.

Tudor mustăcea, pentru că știa ce o să urmeze. Andrei nu se lăsă mai prejos și se împinse în fratele lui, când acesta se uita către sobă. Rareș se dezechilibra, dar nu mai căzu de pe scaun, ca alte dăți.

- Heii, ce faci Andrei! Bunii, uite că m-a împins! făcu el pe inocentul, uitându-se către bunica Letiția care așeza mâncarea pe masă.
- Măi năzdrăvanilor, ia potoliți-vă! Sînt destule locuri la masă, ce vă tot înghesuți acolo? îi certă bunica. Tiii, ia uită-te la ei, nici nu s-au dezbrăcat și s-au postat la masă! I-a treceți să vă dați jos hainele ude și să vă spălați pe mâini! Hai, repejor!

Gemenii se uitară unul la celălalt și o zbughiră în același timp către baie, înghesuindu-se deodată pe ușă. Bineînțeles că, înfolfiți și grăbiți cum erau, se poticniră unul în celălalt când să treacă pragul.

- Dă-te la o parte, că eu vreau să trec! se repezi Rareș primul, împingându-se cu coatele.
- Ba, dă-te tu! Ce tot te crezi mai cu moț! replică Andrei, cu căciula pe ochi și pufăind, nevrînd să cedeze întâietatea.
- Măi, măi, sînteți ca doi tăurași, le spuse bunica, abținându-se să rîdă.

De altfel, cei doi copii erau foarte serioși în disputa lor, dar ofereau un spectacol pe cîste.

- Ce-ar fi să vă facă Tudor un filmuleț cum vă împungeți și să-l pună pe internet? Măcar să oferiți

- Ce faceți năzdrăvanilor, vă pregătiți de concert? îi întrebă ea curioasă.
- Nuu, buni! răspuse Rareș. Avem un proiect de făcut pentru școală.
- La muzică? se aplecă bunica, punând coșul cu lemne lângă sobă.
- Nuu, buni! Domnul învățător ne-a spus să alegem noi ce proiect vrem să facem. Ceva ce ne place foarte mult. Și să-l prezentăm apoi colegilor! spuse dintr-o răsufare Andrei.
- Bine, bine, dar la ce materie? întrebă nedumerită bunica.
- Păi nu e doar la o materie... se potrivește la mai multe, completă Rareș. Adică pune mai multe materii împreună. Așa ne-a explicat... că învățăm mai bine, dacă nu le separăm... adică materiile să nu le separăm.
- Ba a zis că integrăm mai bine ce învățăm, îl corectă Andrei. Dacă nu le separăm și experimentăm.
- Dar voi știți ce înseamnă a integra? interveni Tudor din ușa bucătăriei zâmbind.
- Păii, daaa... răspuse Rareș uitându-se ușor întrebător la Andrei.

Acesta se întinse peste masă și luă relaxat tableta în mână.

Tastă rapid pe ecran și răspuse triumfător:

- Integrare înseamnă a înțelege mai profund informația, nu doar mental! Adică... să o duci mai în tine, până în mușchi... nu doar în minte, adăugă el intuitiv. Exact ce ne-a explicat și domnul învățător... și tati. Că atunci când facem ceva

- Bineînțeles că vă descurcați, n-am nici o îndoială, replică bunica serioasă, dar cu un zâmbet în colțul gurii. Vedeți că imediat apare și tati de la servici.

Dorin, tatăl copiilor, când venea de la muncă, făcea recensământul genunchilor juliți sau al coatelor, dar nu-i certa pe copii. Le explicase de mici regulile de bază pentru joacă, dar și pentru comportamentul față de semenii sau animale și față de Natură. Însă îi lăsa se exploreze, să-și încerce limitele, ca să știe cum să se joace ori să abordezi diverse situații sau conflicte. Mai ales că erau băieți, își dorea ca atunci când vor fi mari să se poarte ca niște bărbați încrezători în ei, dar și educați. Îi creștea liberi și responsabili, așa cum crescuse și el împreună cu frații săi, veghind discret asupra lor. Intervenea între disputele frățești doar când se încingea atmosfera și simțea că e necesară calmarea spiritelor.

Oricum, petreceau mult timp împreună, deoarece Dorin era pădurar și lucra în ture. În zilele libere, după ce băieții terminau școala, făceau diverse activități gospodărești împreună. În fiecare anotimp era câte ceva de făcut pe afară, ori de lucru ori de joacă. Primăvara toaletau pomii din livadă și pregăteau grădina pentru însămânțat. Vara lucrau în grădină, mergeau prin păduri după ciuperci sau fructe de pădure și după lemne. Toamna culegeau recoltele și le depozitau, iar iarna erau cu săniile și cu câinii pe dealuri. Dorin îi îndruma să facă lucrurile cu bucurie și să

Bunicul era și el autodidact dintotdeauna, chiar dacă avea doar opt clase. Rămăsese conectat la cărți, pe care le îndrăgise de mic, iar biblioteca din casa lor era mai bogată și mai valoroasă decât a multor oameni din sat sau de la oraș, care aveau școli înalte. Era foarte fericit că atât copii cât și nepoții îi moșteniseră această pasiune pentru cunoaștere, îndrumându-i întotdeauna să aplice ceea ce studiau și să se bucure de trăiri.

- Iuhuuu! se auzi vocea lui Rareș din curte.

Tudor deschise ochii și se uită la ceasul de pe noptieră. Adormise mai bine de cincisprezece minute de când îl strigaseră gemenii. Se ridică pe coate aruncând o privire în curte, unde ninge cu fulgi mari și pufoși. Rareș și Andrei, cu genunchii pe un izopren, meștereau ceva în zăpadă. Nu-și dădea bine seama ce, pentru că erau cu spatele către fereastră, dar tot scoteau chiote de uimire și de bucurie... ceea ce era de bine.

Se dădu jos din pat, îndreptându-se către baie. Se spală repede pe ochi, apoi își trase un tricou și salopeta pe el. În două minute ieșea în curte. Apropiindu-se de cei doi năzdrăvani auzi:

- Oaaa, uite și ăsta cum arată! zicea Rareș cu nasul aproape de zăpadă.
- Ba ăsta e și mai fain! Pfuaa, fii atent și ăștia doi cum sînt! se minună și Andrei.

Tudor ajunsese lângă ei și îi întrebă nedumerit: